

Sygn. akt VIII U 472/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2015 r. w Gliwicach

sprawy H. J. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania H. J. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 grudnia 2014 r. **nr** SER 3/SP2- (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt VIII U 472/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.12. 2014r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej H. J. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na fakt, nie że została zwolniona z pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. Na uzasadnienie podała, że odwołała się od wypowiedzenia umowy do Sądu Rejonowego w Zabrzu z tytułu nieuzasadnionego wypowiedzenia domagając się odszkodowania i podała nieprawdziwość przyczyny, gdzie strony zawarły w dniu 14.11.15r ugodę sądową (sygn. akt IV P 293/13) na mocy której pracodawca wypłacił odszkodowanie w pełnej wysokości.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, iż w związku z treścią odwołania zwrócił się do pracodawcy (...) A. (...) Spółki Jawnej w Z. o wyjaśnienie czy w związku z zawartą ugodą zmianie podlega treść wypowiedzenia umowy o pracę i w odpowiedzi otrzymał informację, że w ugodzie nie zawarto żadnych postanowień dotyczących zmiany przyczyny wypowiedzenia..

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczona H. J. (1) urodziła się (...) Posiada ona okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 34 lata 11 miesięcy i 4 dni.

Od 2.07.1994 r była zatrudniona w (...) A. (...) Spółce Jawnej w Z. w charakterze wędliniarza. W dniu 13.06.2013r otrzymała 3 miesięczne wypowiedzenie umowy o pracę gdzie jako przyczynę wskazano powtarzające się od 2011r długotrwałe absencje chorobowe, dezorganizujące pracę działu produkcji w okresie wzmożonego zapotrzebowania na pracę spowodowanego okresem urlopowym ,jak i zamówieniami. W dniu wypowiedzenia stosunku pracy zakład zatrudniał 247 pracowników w tym 21 wędliniarzy a na dzień 1.10.2013r zatrudnienie wzrosła do 255 pracowników i nadal było zatrudnionych 21 wędliniarzy.

Kwestią sporną było ustalenie, czy rozwiązanie stosunku pracy z odwołującą nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, o których mowa art. 2 ust.1 pkt.29 ustawy z 20.IV.2004 r. o promocji zatrudnienia...

Na tę okoliczność Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe z akt sprawy odwołania powódki od wypowiedzenia umowy o pracę przed Sądem Rejonowym w Zabrzu o sygn.. IVP 292/13. W pozwie w tej sprawie powódka odwołała się podnosząc ,iż jako członek Tymczasowej Komisji Zakładowej (...) podlegała szczególnej ochronie w oparciu o art. 32 ustawy o związkach zawodowych .Pozwana wypowiadając powódce umowę o pracę nie uzyskała zgody na rozwiązanie z nią umowy o pracę czym naruszała art.32 w/w ustawy -co czyni wypowiedzenie nieważnym i bezskutecznym. Sąd Rejonowy przeprowadził w sprawie postępowanie dowodowe na okoliczność ustalenia czy odwołująca podlegała ochronie związkowej .Świadkowie przesłuchani w sprawie potwierdzili ten fakt w związku z czym strony zawarły w dniu 14.11.2014r ugodę sądową na mocy której zakład pracy wypłacił powódce odszkodowanie w wysokości 5010 zł.

Ubezpieczona jest zarejestrowana jako bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w Z. od 4 października 2013r. 6- miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych upłynął 12.04.2014r. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych, nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. W dniu 27.11.2014r. Powiatowy Urząd Pracy w Z. wystawił jej zaświadczenie potwierdzające powyższe informacje.

W dniu 27 listopada 2014r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o ustalenie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 grudnia 2014r., ZUS O/Z. odmówił ubezpieczonej prawa do świadczenia przedemerytalnego, uzasadniając, iż nie została zwolniona z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Powyższy stan faktyczny jest Sąd ustalił na podstawie , akt sprawy o sygn.. IV P 292/13, zaświadczenia z 26.05.15r k.17 , akt organu rentowego oraz oświadczenia ubezpieczonej na rozprawie w dn.21.07.15r. k.27

Sąd zważył:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Art. 2 ust. 1 pkt.2 i 5 ustawy z dnia 30.04.2004r o świadczeniach przedemerytalnych stanowi, że - Prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004r o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat kobieta i posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet.

Art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przewiduje, że o ile ustawa mówi o przyczynach dotyczących zakładu pracy oznacza to:

a. rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z 26.VI.1974 r.-Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.) w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b. rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji, lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych lub technologicznych.

Natomiast w myśl ust. 3 tego przepisu świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Rozwiązanie stosunku pracy z odwołującą nie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, o których mowa w art. 1 ustawy z 13.III.2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunku pracy ani też na podstawie art.10 tej ustawy i jego wyłączną przyczyną tj. taką bez której nie doszłoby do rozwiązania stosunku pracy z odwołującą nie były względy ekonomiczne po stronie zakładu. Przyczyną była długotrwała absencja chorobowa odwołującej dezorganizująca pracę a odszkodowanie jakie zostało jej wypłacone przez zakład pracy było za niespełnienie wymogów formalnych wypowiedzenia tj. naruszenie art.,32 ustawy o związkach zawodowych. Jak wynika z zaświadczenia spółki (...) z 26.05.2015r (k.17 akt) w spółce nie doszło do zmniejszenia zatrudnienia tylko przeciwnie do jego zwiększenia.

Zatem odwołująca nie spełnia przesłanki określonej w art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z 20 kwietnia 2004 r.

Zamiarem ustawodawcy było bowiem objęcie normą z art. 2 ust. 1 pkt 29a i b wszystkich pracowników, których stosunki pracy zostały zakończone z przyczyn nie wywołanych przez pracownika. Odmienne interpretacja przepisów art. 2 ust. 1 pkt 29 stanowiłaby wykładnię zawężającą i prowadziłaby do pozbawienia ochrony przewidzianej w ustawie z 20 kwietnia 2004 r. oraz ustawie o świadczeniach przedemerytalnych wielu pracowników, którzy utracili zatrudnienie z przyczyn zakładu pracy. (patrz wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dn.10.12.2013r III AUa 661/13)

Reasumując stwierdzić należy, że stanowisko H. J. (2) nie zostało zlikwidowane, oraz niewątpliwie odwołująca nie otrzymała wypowiedzenia na skutek trudnej sytuacji ekonomicznej spółki i wyłącznym powodem rozwiązania z nią umowy o pracę była nadmierna absencja chorobowa dezorganizująca pracę .

Zatem H. J. nie spełnia warunków niezbędnych do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego z art. 2 ust. 1 pkt 5 oraz pkt 2 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Reasumując, postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało w sposób jednoznaczny, że odwołująca nie spełnia wszystkich przesłanek niezbędnych do przyznania jej świadczenia przedemerytalnego.

Z powyższych względów, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji i oddalił odwołanie.

(-) SSO Joanna Smycz